

# Fyrir syndir þínar

Kristur þjáðist einu sinni fyrir syndir, réttlátur fyrir rangláta til að leiða menn til Guðs (1Pe 3:18). Hann er friðþæging fyrir syndir alls heimsins (1. Jóhannesarbréf 2: 2) og brýtur upp þröskuld fjandskaparins sem var milli Guðs og manna. Þegar maðurinn hefur verið leystur undan fordæmingu Adams er hann fær um að gera góð verk, því þau eru aðeins gerð þegar maður er í Guði (Jes 26:12; Jóh. 3:21).

---

## Fyrir syndir þínar

Ég las brot úr ræðunni nr. 350, eftir Charles Haddon Spurgeon lækni, undir yfirskriftinni „Vel miðað skot á sjálfsréttlæti“ og gat ekki látið hjá líða að tjá mig um yfirlýsingu sem er að finna í predikuninni.

Síðasta setning predikunarinnar vakti athygli mína sem segir: „*Kristi var refsað fyrir syndir þínar áður en þær voru framdar*“ Charles Haddon Spurgeon, brot úr predikun nr. 350 „Viss skot í sjálfsréttlæti“, tekið af vefnum.

Nú, ef Dr Spurgeon hugleiddi biblíutextann sem segir að Jesús sé „lambið sem var drepið frá stofnun heimsins“, ætti hann í raun að leggja áherslu á að Kristur dó áður en synd var kynnt í heiminum (Op 13: 8; Róm 5:12). Hins vegar, þar sem hann heldur því fram að Jesú hafi verið refsað áður en synd hvers kristins manns var framin fyrir sig, skil ég að Dr. Spurgeon vísaði ekki til 8. vers 13. kafla Opinberunarbókarinnar.

Kristi var refsað fyrir synd alls mannkyns, en hver framdi brotið sem varð til þess að allt mannkynið var undir synd? Nú, í Ritningunni, skiljum við að syndin kemur frá broti (óhlýðni) Adams, en ekki vegna þeirrar hegðunarvillu sem menn fremja.

Refsingin sem leiddi til friðs var ekki vegna mistaka við einstaka hegðun, þar sem allir menn eru myndaðir í því ástandi að þeir séu framandi frá Guði (syndarar). Kristur er lamb Guðs sem dó fyrir stofnun heimsins, það er lambið var boðið áður en brot Adams átti sér stað.

Refsingin sem féll á Krist er ekki vegna háttsemi manna (syndir framdar), heldur vegna brots Adams. Í Adam voru menn gerðir að syndurum, þar sem með broti kom dómur og fordæming yfir alla menn, án undantekninga (Rómv. 5:18).

Ef synd (ástand mannsins án Guðs) stafar af hegðun manna, til að réttlæti verði komið á, væri endilega hjálpræði aðeins mögulegt með háttsemi manna. Þess væri krafist að karlar gerðu eitthvað gott til að létta slæma hegðun þeirra, en það væri aldrei „réttlætanlegt“.

En boðskapur fagnaðarerindisins sýnir að með broti eins manns (Adam) voru allir dæmdir til dauða og aðeins af einum manni (Kristi, síðasta Adam), var náðargáfa Guðs mikil yfir mörgum (Rómv. 5:15). Þegar Jesús dó fyrir syndir okkar átti sér stað breyting: þegar Adam óhlýðnaðist var síðasti Adam hlýðinn fram að þrautum.

Síðasta setning útdráttar úr predikun Dr. Spurgeon sýnir að ekki var talið að:

- Allir menn eru syndarar af því að fyrsti faðir mannkyns (Adam) syndgaði (Jes 43:27);
- Að allir menn séu myndaðir í ranglæti og hugsaðir í synd (Ps 51: 5);
- Að allt mannkynið hafi verið snúið frá Guði síðan móður (Sál 58: 3);
- Að allir menn hafi haft rangt fyrir sér síðan þeir fæddust (Sál 58: 3), vegna þess að þeir gengu inn um breiðar dyr sem veita aðgang að breiðri leið sem leiðir til glötunar (Mt 7:13 -14);
- Það að vegna þess að þeir voru seldir sem þræll

syndarinnar, þá fór enginn í samræmi við brot Adams (Rómv. 5:14);

- Að bestu mennirnir séu sambærilegir við þyrnuna og hinir uppréttu séu verri en þyrnigló (Mk 7: 4);
- Að allir menn hafi syndgað og skorti dýrð Guðs vegna fordæmingarinnar sem sett var fram í Adam;
- Að enginn sé réttlátur, alls enginn, meðal afkomenda Adams (Rómv. 3:10) o.s.frv.

Hvað gerir gott eða slæmt barn í móðurkviði til að verða þunguð í synd? Hvaða synd drýgir barn að ganga 'rangt' síðan það fæddist? Hvenær og hvar villtust allir menn og urðu skítugir saman? (Rómv. 3:12) Var ekki missir mannkyns vegna brots Adams?

Í Adam voru allir menn skítugir saman (Sálm 53: 3), vegna þess að Adam er breiða hurðin sem allir menn komast inn um við fæðingu. Fæðing eftir holdi, blóði og vilja mannsins er breiða hurðin sem allir menn fara um, hverfa frá og verða óhreinir saman (Jóh. 1:13).

Hvaða atburður varð til þess að allir menn „saman“ urðu óhreinir? Aðeins brot Adams skýrir þá staðreynd að allir menn, í sama tilviki, verða óhreinir (saman), þar sem það er ómögulegt fyrir alla menn á ótal aldri að framkvæma sömu verknaðinn saman.

Hugleiddu: dó Kristur vegna þess að Kain drap Abel eða dó Kristur vegna brots Adams? Hver af atburðunum skaðaði eðli alls mannkyns? Verknaður Kains eða brot Adams?

Athugið að fordæming Kains kemur ekki frá glæpsamlegum verknaði hans, heldur stafar hún af fordæmingunni í Adam. Jesús sýndi fram á að hann kom ekki til að fordæma heiminn, heldur til að bjarga honum, þar sem það væri gagnlegt að dæma það sem þegar er fordæmt (Jóh. 3:18).

Kristi var refsað vegna syndar mannkynsins, þó vísar syndin ekki til þess sem menn fremja, heldur segir það um brotið sem

leiddi dóm og fordæmingu yfir alla menn, án aðgreiningar.

Aðgerðir manna undir oki syndarinnar eru einnig kallaðar syndir, þar sem hver sem syndgar syndgar vegna þess að hann er þræll syndarinnar. Hindrunin á aðgreiningu milli Guðs og manna kom vegna brots Adams og vegna brotsins í Eden er enginn meðal mannanna manna að gera gott. Af hverju er enginn sem gerir gott? Vegna þess að þeir hafa allir villst og saman hafa þeir orðið óhreinir. Þess vegna er allt sem maður án Krists gerir óhreint vegna brots Adams.

Hver frá hinum óhreina mun taka burt það sem er hreint? Enginn! (Jobsbók 14: 4) Með öðrum orðum, það er enginn sem gerir gott vegna þess að allir eru þrælar syndarinnar.

Nú drengur syndarinnar drýgir synd, þar sem allt sem hann gerir tilheyrir húsbónda sínum með réttu. Aðgerðir þjóna syndarinnar eru syndugar vegna þess að þær eru gerðar af þræla syndarinnar. Þess vegna hefur Guð frelsað þá sem trúá að séu þjónar réttlætisins (Róm. 6:18).

Börn Guðs geta aftur á móti ekki syndgað vegna þess að þau eru fædd af Guði og frá Guðs er áfram í þeim (1. Jóhannesarbréf 3: 6 og 1. Jóhannesarbréf 3: 9). Sá sem drýgir synd er frá djöflinum en þeir sem trúá á Krist tilheyra Guði (1Co 1:30; 1Jo 3:24; 1Jo 4:13), þar sem þeir eru musteri og aðsetur andans (1Jo 3: 8) ).

Kristur birtist til að tortíma verkum djöfulsins (1. Jóhannesarbréf 3: 5 og 1. Jóhannesarbréf 3: 8) og allir sem eru bornir af Guði eru í honum (1. Jóhannesar 3:24) og í Guði er engin synd (1 Jóhannes 3: 5). Nú, ef engin synd er í Guði, þá leiðir það, að allir, sem í Guði eru, syndga ekki, þar sem þeir voru getnir frá Guði og frá Guðs er í þeim.

Tré getur ekki borið tvær tegundir af ávöxtum. Þannig geta þeir sem eru fæddir af sæði Guðs ekki framleitt ávöxt fyrir Guð og djöfulinn, rétt eins og það er ómögulegt fyrir þjónn að þjóna tveimur herrum (Lúk. 16:13). Sérhver planta sem faðirinn

plantar ber mikinn ávöxt en ber ávöxt aðeins fyrir Guð (Jesaja 61: 3; Jóhannes 15: 5).

Eftir að hafa dáið fyrir synd, gamli húsbóndinn, er það eftir að hinn upprisni maður kynnir sig fyrir Guði sem lifandi frá dauðum og meðlimi líkama hans sem tæki réttlætisins (Róm. 6:13). „Lifandi“ ástand hinna látnu fæst með trú á Krist með endurnýjun (nýfæðingu). Í gegnum nýju fæðinguna verður maðurinn lifandi frá dauðum og því er eftir að kynna sjálfviljugur meðlimum líkama hans fyrir Guði sem tæki réttlætisins.

Synd ríkir ekki lengur, því hún hefur ekki lengur forræði yfir þeim sem trúa (Róm. 6:14). Kristinn maður verður að þjóða meðlimum sínum að þjóna réttlæti, það er að þjóna þeim sem helgaði þá, þar sem Kristur er réttlæting og helgun kristinna manna (Rómv. 6:19; 1Kor 1:30).

Kristur þjáðist einu sinni fyrir syndir, réttlátur fyrir rangláta til að leiða menn til Guðs (1Pe 3:18). Hann er friðþæging fyrir syndir alls heimsins (1. Jóhannesarbréf 2: 2) og brýtur niður hindrun fjandskaparins sem var milli Guðs og manna. Þegar maðurinn er leystur frá fordæmingu Adams er hann fær um að framleiða góð verk, því þau eru aðeins gerð þegar maður er í Guði (Jes 26:12; Jóh. 3:21).

Menn án Guðs eru hins vegar án vonar í þessum heimi, vegna þess að þeir eru eins og óhreinir og allt sem þeir framleiða er óhreint. Það er engin leið fyrir manninn án Guðs að gera gott, vegna þess að vond náttúra framleiðir aðeins slæmt

„En við erum öll eins og skítug, og öll réttlæti okkar er eins og skítugur tuskur; og við visnum öll eins og lauf og misgjörðir okkar eins og vindur fjarlægir okkur “(Jes 64: 6).

Spámaðurinn Isaias lýsti ástandi þjóðar sinnar og líkti þeim við:

- Skítugir – Hvenær urðu Ísraelsmenn skítugir? Þegar allir

urðu villandi og saman urðu óhreinir, það er í Adam, fyrsti faðir mannkynsins (Ps 14: 3; Jes 43:27);

- Réttlæti sem skítug tuskur – Öll réttlætisverk fyrir skítuga eru sambærileg við skítug tuskur, sem henta ekki í fatnað. Þótt þau væru trúarleg voru verk Ísraelsmanna misgjörðir, ofbeldisverk (Jes 59: 6);
- visna eins og laufið – Það var engin von fyrir Ísraelsmenn, þar sem laufið var dautt (Jes 59:10);
- Misgjörðir eru eins og vindur – Ekkert sem Ísrael gerði gat losað þá undan þessu hræðilega ástandi, þar sem misgjörð er sambærileg við vindinn sem hrifsar laufið, það er, maðurinn getur ekki losað sig við herra syndarinnar.

Kristur dó á sínum tíma fyrir óguðlega. Lamb Guðs hefur verið fórnað frá stofnun heimsins af syndurum.

„Vegna þess að Kristur, meðan við vorum enn veikburða, dó á sínum tíma fyrir óguðlega “(Rómv. 5: 6);

„En Guð sannar kærleika sinn til okkar þar sem Kristur dó fyrir okkur, meðan við erum enn syndarar “(Rómv. 5: 8).

Nú dó Kristur fyrir þræla syndarinnar en ekki fyrir „syndirnar “sem þrælar syndarinnar iðka eins og Dr. Spurgeon skildi.

Kristur dó fyrir syndara, þess vegna deyja þeir sem trú á samt honum. Kristur dó fyrir alla svo að þeir sem eru hressir lifi ekki lengur fyrir sjálfa sig, heldur lifi fyrir hann sem dó og reis upp (2Co 5:14).

Þeir sem hafa risið upp með Kristi eru óhultir síðan:

- Þeir eru í Kristi;
- Þeir eru nýjar skepnur;
- Gömlu hlutirnir eru horfnir;
- Allt er orðið nýtt (2Co 5:17).

Guð sætti sig við þá sem trú á fyrir Krist og gaf lifandi frá

dauðum þjónustu sátta (2Co 15:18).

Hinir lifandi meðal hinna látnu sitja uppi með áminninguna: ekki hljóta ekki náð Guðs til einskis (2. Kor. 6: 1). Guð heyrði þig á viðunandi tíma og því er mælt með því að kristnir menn séu:

- Gefðu alls ekki hneyksli – Af hverju ættu kristnir menn ekki að gefa hneyksli? Til að frelsast? Nei! Svo að sáttþjónustan verði ritskoðuð;
- Mælt er með öllu – Í mikilli þolinmæði, í þjáningum, í þörfum, í angist, í svipum, í óeirðum, í óeirðum, í vinnu, á vökum, í föstu, í hreinleika, í vísindum, í lang- þjáning, í góðvild, í heilögum anda, í ósviknum kærleika osfrv. (2Co 6: 3-6).

Kristur var drepinn frá stofnun heimsins, jafnvel áður en allt mannkynið varð þræll óréttlætisins vegna óhlýðni eins manns sem syndgaði: Adam.